

kunne her søge Nødhavn, og har ogsaa under Stormene i afvigte Efteraar været søgt af flere mindre Skibe.

For at fuldstændiggjøre Billedet af Havneforholdene her paa Nordkysten, skal jeg endnu kortelig tilføie, at der med Bidrag af Amtsfonden og under Veinspektørens Kontrol er bygget i Aaret 1868 en større Udfisningsbro paa Duro i Isefjorden, i 1873—74 en god luffet Baadehavn ved Fiskerleiet Snekkersten, $\frac{3}{4}$ Mil syd for Helsingør. Ligeledes har Amtet bidraget til en mindre Baadebro ved Søpergerde Fiskerleie, og der forhandles i denne Tid om Havneanlæg ved Fiskerleiet Sletten, c. $1\frac{1}{2}$ Mil syd for Helsingør, samt et større Havneanlæg ved Hornbæk, c. $1\frac{1}{2}$ Mil nord for Helsingør, til hvilke Anlæg Amtsraadet ligeledes har tilsagt sin Bistand.

Sluttelig tillader jeg mig følgende almindelige Bemærkninger: Det er udenfor al Tvivl, at de Anstrengelser, der i de seneste Aar ere gjorte her i Amtet for at tilveiebringe hensigtsvarende og billige Havne ved Fiskerleierne, kjendeligt have bidraget til et betydeligt Opsving af Fiskeriet her paa Nordkysten. Dette erkjendes ogsaa af Fiskerne, der selv have lagt al Kraft paa at tilveiebringe Havne; men de kunne selvfølgelig ikke selv magte Opgaven; thi Udvidelsen af Fiskeriet kræver ogsaa meget betydelige Udgifter til Redskaber. Pengehjælp til Baadehavnene er derfor nødvendig, og vil, vel anendt, have gode og gavnlige Følger; men ligesaa nødvendig, som Pengehjælpen er, er en fortaandig og befindig teknisk Veiledning og Kontrol, da Hjælpen uden Førelse i mange Tilfælde vil være spildt eller langt fra yde fuld Nytte. Og denne Veiledning og Kontrol burde — ikke alene, som her i Amtet, skjøndt noget sent, med gode Følger er forsøgt — indskrænkes til selve Anlægene, men burde være vedvarende saaledes, at Anlægernes Vedligeholdelse og Udvidelse og den hele Regnskabsførelse var undergiven Vedelse og Kontrol, med begrændset, men fornøden Myndighed, og det er min Overbevisning, efter det Kjendskab, jeg har til disse Forhold, at en saadan Ordning vilde blive modtaget med stor Velvilje af Fiskerne."

Af denne oplysende Fremstilling fremgaar det tydeligt nok, at ikke saa Midler, deriblandt ogsaa en Del af Statens Tilskud, ere blevne spildte, fordi Regjeringen ikke har betinget sig, at den fornødne saghyndige Bistand og Kontrol var tilstede.

Dette giver Udvalget Anledning til at fremsætte den Opfordring til Ministeren, at han ved Forhandling med Amtsraadet fikker sig, at bemeldte Havne og andre, som maatte faae Tilskud fra Staten, undergives et saghyndigt Tilsyn, ei blot under Anlæg og Udførelse af Reparationer, men vedvarende, i Overensstemmelse med, hvad Amtsveinspektør Mørch i Slutningen af sin Beretning har udtalt. Dette synes saa meget lettere at kunne ordnes for Frederiksborg Amts Vedkommende, som Amtsraadet der synes at have sand Interesse for disse Forholds Udvikling og i Veinspektøren har en meget brugbar Mand til dette Niemed. At Tilsynet maa have nogen Indflydelse paa Affattelsen ligesom paa Anvendelsen af det aarlige Budget for enhver af disse Havne, anses for en Selvfølge, medens Havneegniskaberne formentlig kunde revideres af Amtsraadets Revision samtidig med Revisionen af kommunale Regnskaber. Med Hensyn til Valg af de lokale Havnebestyrelser turde det vel alt nu være ordnet saaledes, at Valget gjælder for en vis begrændset Tid, og at enhver der paa Stedet Boende, som gjør Brug af Havne, eller som har ydet Bidrag, det være sig i Penge, Materiale eller Arbeidskraft, til Havnens Anlæg, Udvidelse eller Vedligeholdelse, har Valgret.

Af de Oplysninger, som ere tilstillede Udvalget om det projekterede Havneanlæg ved Hornbæk, fremgaar det, at der er en meget stor Trang til et saadant Anlæg paa det nævnte Sted, og at de nærmest Vedkommende og Andre med anerkjendelsesværdig Iver i længere Tid have arbejdet paa at naae Maalet. Den Meningsforskjel om Planen for Anlægget, der er tilstede mellem Havnebygmester Dillgaard og Amtsveinspektør Mørch, forventer Udvalget fjernet igjennem den Erfaring, man, forinden Arbejdet paabegyndes, vil indhøste særlig om det omstridte Punkt, hvorvidt Havnen skal være luffet, som Mørch foreslaar, eller ei, ligesom man maa antage, at Valget af det bekvemteste Sted for Niemedet vil blive skænket nærmere Overveelse. Efter disse Bemærkninger skal Udvalget anbefale Forslaget om det foreslaaede Laan paa 12,000 Kroner.

Som Bevarelse af Udvalgets Forespørgsel om Havnen ved Snekkersten har man ved Skrivelse fra Ministeren af 22de Januar 1875 modtaget en Beretning fra Havnebestyrelsen, ledsaget af Kartbestemmelserne og et Regulativ for Havnens Benyttelse. Deraf fremgaar, at alle Fiskere ere Interessenter i Havnen, og at der ikke eksisterer noget andet Interessentskab. Ifølge Regulativets § 5